

Hoivaa ja asuntoja kirja vanhustenhoidosta

Kirjassa Hoivaa ja asuntoja kuvataan Suomen vanhustenhoidon kehitystä ja peilataan sitä paikallistasolle **Vanhuskuva** on muuttunut. Aluksi heidät rinnastettiin vaivaisiin ja köyhiin. Vaivaistalo, köyhäintalo, kunnalliskoti, vanhainkoti ja palvelutalo nimityksinä kuvaavat muutosta.

Päätäjät eivät ole vielä sisäistäneet vanhusväestön tai kuten nykytermi kuuluu **ikäntyneen väestön** määrän kasvua, hoitotarvetta ja hoitajakysyntää. Hoitajamitoitus ei ratkaise, jos ei ole hoitajia. Kohu talvella 2019 laskee nuorten halua kouluttautua hoitoalalle. Sata vanhusta tarvitsee 70 hoitajaa. **Mitä on hyvä hoiva?** Entä mitä on kolmas ja neljäs ikä?

Hoivaa ja asuntoja on **Urjalan seudun vanhustenkotiyhdistyksen 50-vuotishistoriikki ja juhlakirja**, jossa kerrotaan yhdistyksen perustamisesta, ensimmäisten vanhustentalojen rakentamisesta 1970-luvulla ja laajennushankkeista. Merkittävä kehitysvaihe oli palvelutalo Reikonlinnan rakentaminen v. 2000 ja myöhemmin laajentaminen. Yhdistys oli paikkakunnalla merkittävä työllistäjä vuoteen 2018, jolloin se myi palvelutalon liiketoiminnan Espero Care Oy:lle, kun edessä oli kunnan sopimuksen päättyminen ja EU-säädösten mukainen kilpailutustilanne.

Millaista on ollut asumisen kehitys maaseudulla? Maaseudulla on ollut erilaisia väestökerrostumia, joiden asumismuodot ovat vaihdelleet. Maaseutu on menettänyt väestöä. Suuret asutusratkaisut torpparivapautus ja siirtoväen ja rintamamiesten asuttaminen lisäsivät maaseudun väestöä. Rakennuskanta on uusiutunut ja vanhustenkin asumisolot kohentuneet. Miten käy, kun hyvätuloisempi lähtee asumisyksikköön ja puoliso jää isoon asuntoon?

Kirjan on kirjoittanut tietokirjailija Seppo Pirhonen ja kustantanut Urjalan seudun vanhustenkotiyhdistys. Kirjan koko on A4 ja siinä 190 sivua ja yli 200 kuvaa.

”Jokaisen, joka on tai josta on tulossa iäkäs, kannattaa lukea tämä kirja.”